

Sprawa C-325/20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

22 lipca 2020 r.

Sąd odsyłający:

Conseil d'État (rada stanu, Francja)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

15 lipca 2020 r.

Strona powodowa:

[...]

Conseil national des centres commerciaux (Krajowa Rada Centrów Handlowych)

Strona pozwana:

Premier ministre (premier)

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance (minister gospodarki, finansów i ożywienia gospodarczego)

Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales (minister ds. spójności terytorialnej oraz relacji ze wspólnotami terytorialnymi)

CONSEIL D'ETAT
(rada stanu, Francja)
orzekając
w trybie spornym

[...]

[...]

[...]

Uwzględniając następujące postępowania:

1. Pod nr. 431703, [...]

[...] **[Or. 2]**

[...]

[...] [skarga oddalona]

[...]

2. Pod nr. 431724, w drodze skargi i uzupełniającego pisma procesowego, zarejestrowanych w dniach 17 czerwca i 17 września 2019 r. w sekretariacie wydziału sporów Conseil d'État (rady stanu), Conseil national des centres commerciaux (Krajowa Rada Centrów Handlowych) wnosi do Conseil d'État (rady stanu):

1) o stwierdzenie nieważności z powodu przekroczenia uprawnień décret n° 2019–331 du 17 avril 2019 relatif à la composition et au fonctionnement des commissions départementales d'aménagement commercial et aux demandes d'autorisation d'exploitation commerciale (dekretu nr 2019–331 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie składu i funkcjonowania komisji departamentalnych ds. zagospodarowania przestrzeni handlowej oraz wniosków o wydawanie pozwoleń na prowadzenie działalności handlowej);

[...] **[Or. 3]**

Conseil national des centres commerciaux (Krajowa Rada Centrów Handlowych) podnosi, że:

- zaskarżony dekret jest niezgodny z prawem, ponieważ został wydany na podstawie przepisów art. L. 752–6 code de commerce (kodeksu handlowego) w brzmieniu wynikającym z art. 166 ustawy z dnia 23 listopada 2018 r., które są niekonstytucyjne;

- art. L. 752–6 code de commerce (kodeksu handlowego), zmieniony art. 166 ustawy z dnia 23 listopada 2018 r., oraz art. R. 752–6 tego samego kodeksu, w brzmieniu wynikającym z art. 4 zaskarżonego dekretu, wydane w celu jego wykonania, ustanawiają kryteria testu ekonomicznego, które naruszają art. 49 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i art. 14 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym;

- art. L. 751–2 code de commerce (kodeksu handlowego) w brzmieniu wynikającym z art. 163 ustawy z dnia 23 listopada 2018 r. oraz art. 1–3 zaskarżonego dekretu, wydane w celu jego wykonania, naruszają art. 14 ust. 6 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia

2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym w zakresie, w jakim przewidują obecność ekspertów reprezentujących środowisko gospodarcze w składzie komisji departamentalnych ds. zagospodarowania przestrzeni handlowej.

W odpowiedzi na skargę, zarejestrowanej w dniu 5 czerwca 2020 r., ministre de l'économie et des finances (minister gospodarki i finansów) wnosi o oddalenie skargi. Twierdzi on, że zarzuty podniesione przez Conseil national des centres commerciaux (Krajową Radę Centrów Handlowych) są bezzasadne.

[...]

3. Pod nr. 433921, [...]

[...]

[...] **[Or. 4]**

[...] [skarga oddalona]

Uwzględniając:

- [...];

- Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

- dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym;

- code de commerce (kodeks handlowy);

[...]

Mając na względzie, co następuje:

1. Skarg[a] zarejestrowan[a] pod [numerem] [...] 431724, złożon[a] [...] przez Conseil national des centres commerciaux (Krajową Radę Centrów Handlowych), [jest] skierowan[a] przeciwko dekretowi z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie składu i funkcjonowania komisji departamentalnych ds. zagospodarowania przestrzeni handlowej oraz wniosków o wydawanie pozwoleń na prowadzenie działalności handlowej. Ponadto skarga zarejestrowana pod numerem 433921 [...] [skarga oddalona]

W przedmiocie żądań zmierzających do stwierdzenia nieważności zaskarżonego dekretu [Or. 5]

[...]

2. [...]

3 [...]]

[Zarzut niedopuszczalności podniesiony przez ministre de l'économie et des finances (ministra gospodarki i finansów) [...] – Prawidłowość konsultacji z Conseil d'État (radą stanu) – Bez znaczenia dla pytania prejudycjalnego]

W odniesieniu do artykułów dotyczących komisji departamentalnych ds. zagospodarowania przestrzeni handlowej

4. Artykuł L. 751–2 code de commerce (kodeksu handlowego) określa skład komisji departamentalnej ds. zagospodarowania przestrzeni handlowej. W brzmieniu wynikającym z art. 163 ustawy z dnia 23 listopada 2018 r. w sprawie rozwoju mieszkalnictwa, zagospodarowania przestrzennego i cyfryzacji przewiduje on, że komisja departamentalna ds. zagospodarowania przestrzeni handlowej składa się, poza wskazanymi w niej wybranymi przedstawicielami władz, z ekspertów w dziedzinie konsumpcji, zrównoważonego rozwoju i planowania terenu, „II. *W departamentach innych niż Paryż [...] 3. Z trzech ekspertów reprezentujących środowisko gospodarcze: jednego wskazanego przez izbę handlowo-przemysłową, jednego wskazanego przez izbę rzemieślniczą i jednego wskazanego przez izbę rolniczą. (...) / III.-W Paryżu, (...) 3°. Z dwóch ekspertów reprezentujących środowisko gospodarcze: jednego wskazanego przez izbę handlowo-przemysłową i jednego wskazanego przez izbę rzemieślniczą (...)*”. Określa ponadto, że: „(...) Komisja wysłuchuje każdej osoby, która może wyjaśnić swoją decyzję lub opinię. Osoby wskazane przez izbę handlowo-przemysłową oraz przez izbę rzemieślniczą, nie biorąc udziału w głosowaniu, przedstawiają sytuację środowiska gospodarczego w przedmiotowym obszarze oddziaływania handlowego i wpływ przedsięwzięcia na to środowisko gospodarcze. (...)” „Artykuły 1–3 zaskarżonego dekretu zostały wydane w celu stosowania tych nowych przepisów. Artykuł 1 zmienia art. R. 751–1 code de commerce (kodeksu handlowego) w celu ustalenia czasu trwania kadencji ekspertów reprezentujących środowisko gospodarcze. Artykuł 2 wprowadza do art. R. 751–3 code de commerce (kodeksu handlowego), który reguluje skład komisji departamentalnej ds. zagospodarowania przestrzeni handlowej w szczególnym przypadku, gdy obszar oddziaływania handlowego przedsięwzięcia polegającego na implantacji obiektu handlowego przekracza granice [Or. 6] jednego departamentu, zmiany, które stały się niezbędne na skutek dodania do komisji ekspertów reprezentujących środowisko gospodarcze. Artykuł 3 zmienia art. R. 751–4 code de commerce (kodeksu handlowego) w celu rozszerzenia obowiązku zgłoszenia pełnionych funkcji i posiadanych udziałów na członków komisji, którzy nie mają prawa głosu, czyli ekspertów reprezentujących środowisko gospodarcze. Artykuły 10 i 11 zmieniają art. R. 752–15 i R. 752–16 code de commerce (kodeksu handlowego) tak aby eksperci reprezentujący środowisko gospodarcze nie byli brani pod uwagę przy obliczaniu kworum.
5. Artykuł 14 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym stanowi, że: „Państwa członkowskie nie uzależniają możliwości podejmowania lub prowadzenia działalności usługowej na ich terytorium od spełnienia

któregokolwiek z następujących wymogów: [...] 6) bezpośrednio lub pośrednio uczestnictwo konkurencyjnych podmiotów, w tym w organach konsultacyjnych, w procedurze udzielania zezwoleń lub wydawania innych decyzji przez właściwe organy, z wyjątkiem zrzeszeń i stowarzyszeń zawodowych lub innych organizacji wykonujących zadania właściwych organów; zakaz ten nie dotyczy zasięgania opinii takich organizacji, jak izby handlowe lub partnerzy społeczni w sprawach innych niż indywidualne wnioski o wydanie zezwolenia, ani szerokich konsultacji społecznych; [...]”. Skarżące podnoszą w drodze zarzutu [niezgodności z prawem], że przepisy dodane do art. L. 751–2 code de commerce (kodeksu handlowego) przez ustawę z dnia 23 listopada 2018 r. naruszają postanowienia art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 14 pkt 6 dyrektywy 2006/123/WE oraz że w związku z tym art. 1–3 zaskarżonego dekretu są niezgodne z prawem.

6. Zgodnie z art. L. 751–1 code de commerce (kodeksu handlowego) komisje departamentalne ds. zagospodarowania przestrzeni handlowej wyrażają zgodę w przedmiocie wniosków o wydawanie pozwoleń na prowadzenie działalności handlowej. Odpowiedź na zarzut podniesiony przez skarżące zależy od ustalenia, czy art. 14 ust. 6 dyrektywy 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. należy interpretować w ten sposób, że pozwala on na obecność w składzie organu kolegialnego właściwego do wydania zgody w sprawie pozwolenia na prowadzenie działalności handlowej ekspertów reprezentujących środowisko gospodarcze, których rola ogranicza się do przedstawienia sytuacji środowiska gospodarczego na danym obszarze oddziaływania handlowego i wpływu przedsięwzięcia na to środowisko, bez brania udziału w głosowaniu w sprawie wniosku o pozwolenie. Kwestia ta, która ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu w odniesieniu do zgodności z prawem art. 1–3 dekretu z dnia 17 kwietnia 2019 r., sprawia poważne trudności. Należy zatem przedstawić tę kwestię Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do czasu wydania przez Trybunał orzeczenia zawiesić postępowanie w przedmiocie skargi nr 431724 w zakresie, w jakim zmierza ona do stwierdzenia nieważności art. 1–3 zaskarżonego dekretu.

[...] **[Or. 7]**[...]

[...] **[Or. 8]**

[...] **[Or. 9]** [...] **[Or. 10]** [...]

[Rozważania w przedmiocie artykułów dotyczących upoważnienia niezależnych podmiotów i dokumentacji wniosku o wydanie pozwolenia na prowadzenie działalności handlowej – Bez znaczenia dla pytania prejudycjalnego]

POSTANAWIA:

[...] **[Or. 11]**

Artykuł 2: Postępowanie w przedmiocie żądań zawartych w skardze nr 431724 Krajowej Rady Centrów Handlowych zostaje zawieszona w zakresie, w jakim wnosi się w niej o stwierdzenie nieważności art. 1–3, 10 i 11 dekretu nr 2019–331 z dnia 17 kwietnia 2019 r. i przedstawia żądania na podstawie art. L. 761–1 code de justice administrative (kodeksu postępowania przed sądami administracyjnymi) do czasu wydania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej rozstrzygnięcia w przedmiocie kwestii, czy art. 14 ust. 6 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że pozwala on na obecność w składzie organu kolegiального, właściwego do wydania zgody w sprawie pozwolenia na prowadzenie działalności handlowej, eksperta reprezentującego środowisko gospodarcze, którego rola ogranicza się do przedstawienia sytuacji środowiska gospodarczego na danym obszarze oddziaływania handlowego i wpływu przedsięwzięcia na to środowisko, bez brania udziału w głosowaniu w sprawie wniosku o pozwolenie.

[...] **[Or. 12]**

[...]